
DENÍK SCÉNY DĚTSKÉ

Fabrika **SVITAVY**

SOBOTA 11. 6. 2022

ÚVODNÍK...

Milí všichni, kdo jste přijeli na Dětskou scénu,

*co si vybavíte, když se řekne 50 let?
Důchod? Smrt? Krizi středního věku?
Začátek života? Kde asi za tolik let budu?
Co za tu dobu dokážu?*

Dětská scéna toho za svých 50 let dokázala hodně. Ale rozhodně se jí nepodařilo zestárnout. Stěhovala se ze Žďáru nad Sázavou, přes Kaplici, Prachatice, Ústí nad Orlicí, Příbram, Mělník, Zábřeh na Moravě a Trutnov až do Svitav. Potomků a jejich pravděpodobných vnoučat má dnes už v řádech tisíců a z těch, co jí prošli jako děti, jsou dnes třeba divadelní nebo rozhlasoví režiséři, dramaturgové, herci, ale i učitelé, vedoucí dětských souborů, televizní redaktori, zdravotní klaní nebo odborní pracovníci NIPOS ARTAMA :-)

Kdybch se ptal pamětníků, vznešeně by řekli, že Dětská scéna má na člověka formativní vliv. Dětská scéna vás dostane do formy (ve které není těsno). Prostě vám možná ukáže směr, ale nechte se sami překvapovat, kam vás to (třeba i v životě) nasměruje.

My vám z redakce budeme posílat na každý den jednu formu básnickou. Můžete si s ní hrát, můžete si ji zkoušet a třeba si najdete tu, která vám sluší, která vás netlačí. Pro dnešek je to limerik (třeba sami odhalíte, v čem jeho forma spočívá – kdo neodhalí, až se proče tímto číslem do konce, bude to vědět).

Ať se tu daří všem, kteří jste přijeli, přiletěli, připluli...

*Přiletěl chlapeček do Svitav,
přivez si na Scénu sedm hlav -
na každý den jednu
extra čerstvou bednu,
aby byl přes týden bez obav.*

*Připlula holčička do Svitav,
v duchu si psala epitaf.
Vezla pytel trémy,
líčidla a krémy
a pak jí zatleskal velký dav.*

Váš šéfredaktor Jonatán Papírník

NAHLÉDLI JSME DO...

... DÍLNY PRO RECITÁTORY 2. KATEGORIE

Seznámili jsme se a ladili naši skvělou skupinu recitátorů 2. kategorie skrze aktivitu poznávání jmen Jsem... a nejsem... – Jméno spojené s předmětem – Jméno a pantomima a fyzická činnost. Vytvořili jsme si karty, kde jsme si navzájem zaznamenávali, co si kdo zapamatoval o druhých, a zahráli si na moderátory, kteří vítají nové členy klubu „dramatického rybníčku“ v rámci vlastního pořadu. Děti se osmělily mluvit před nejtěžším publikem – stejně starými kamarády. Za hurónského smíchu a povzbuzování se náš rybník plný recitátorských rybiček postupně sblížil.

Užívali jsme si nápadů hravých dětí a přenesli se skrze pohybové hry k místům, odkud naši mladí recitátoři dorazili do Svitav. Dozvěděli jsme se o různých místech naší republiky spoustu zajímavých informací a možná nás to inspiruje k jejich návštěvě.

Nesmělost se velmi rychle vytratila a děti radostně spolupracovaly ve skupinách jako sehraný dramatický kolektiv.

Lenka Janyšová a Silvie Mlynarczyková

NAHLÉDLI JSME DO...

... DÍLNY PRO RECITÁTORY 3. KATEGORIE

NAHLÉDLI JSME DO...

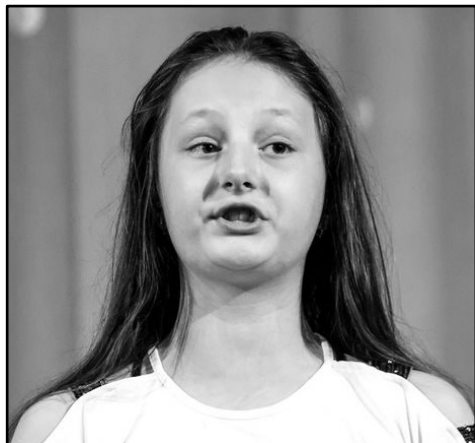
... DÍLNY PRO RECITÁTORY 4. KATEGORIE

Recitátorům 4. kategorie průvodkyně Adéla a Štěpánka hned z kraje zabavily židle a zapojily je do pohybových her, v nichž se ledy lámaly, jen to praštělo. Ačkoli si v jedné z nich musel každý vyhlédnout svého nepřítele a svůj štít, po chvíli naopak začaly všechny obrany, zábrany a napětí mizet, takže při společném zaplňování mapy Česka už se všichni mohli zvát do svých domovských koutů skoro jako starí přátelé ... nebo jako profesionální delegáti cestovních kanceláří. Nevíte, kam letos na prázdniny nebo na výlet? Zeptejte se recitátorů 4. kategorie. Doporučí vám kouzelné soutoky řek i léčivé prameny, poutní místa i přírodní koupaliště, vyhlášené pizzerie a cukrárny, zámky a jejich zahrady, krmení nutrií i rejnoků, sochy z P(p)ísku, divadla v Mladé Boleslavi i Liberci, biatlonové závody i druhou nejošklivější stavbu světa.

Poté, co se všichni zbavili i posledních zbytků trémy ve hře na omdlévání, bylo možné je bezpečně vystavit i upíří hrozbě. „Čtvrťáci“ obstáli. Tonda, Tonda, Mája, Alex, Liduš, Háta, Tomáš, Lucie, David, Sofie, Anička, Terka, Sofi, Viky, Anet, Domča, Daniel, Majda, Julča. Kroměříž, Mariánky nebo Budějce. Vypadá to, že ve Svitavách je to jedno. Zaplatpámbu.

klara

NA SLOVÍČKO S...

*Jak dlouho recituješ?**Jak si tě našel tvůj text?**Vyber miniúryvek ze svého textu pro ty, kdo tě neslyšeli.**K čemu je podle tebe dobrý přednes?***Barbora Hučínová**

Recituji asi tak 3-4 roky. Chodím i do dramaťáku, takže to tam zkoušíme a je to zábavný.

Já, když si vybírám texty, tak si vždycky na dramaťáku procházíme všechny texty a letos jsem si vybrala jeden veselej a jeden smutnej a mezi těma smutnýma se mi líbil právě tenhle.

„Mluv, babi, prosím! Ted!“

K tomu, že se před lidmi naučím mluvit, nebudu se nějak sekat a tak.

Jan Janatka

Já chodím do divadla od 1. třídy, takže 6 let. Mně ho ukázala moje paní učitelka Lada a mně se zalíbil, tak jsem si ho vybral.

Asi ta písnička, jak tam je. „Bylo jedno velesluně, sluně, sluně, sluně. Chobotem pilo z veletůně, tůně, tůně, tůně, tůně.“

Kdybychom chtěli někomu v životě něco říct, tak abychom to dokázali dobře sdělit. Aby to neznělo nějak divně a aby to bylo srozumitelný.

Samuel Budiman

Já jsem už od svých 6 let v Dismanově rozhlasovém dětském souboru, takže tam už odmalička recituju. Mně bude 13, takže 6 a něco let.

My s Dismaňákem jezdíme na tábory a tam taky vždycky recitujeme. Já jsem si nevěděl rady, tak jsem poprosil naši vedoucí a ta mi poslala tenhle text, takže já jsem ho nenašel. Ona mi ho poslala a byl jsem s ním spokojenej.

To musím trochu zapřemýšlet, aby to nebylo vytržený z kontextu. „Dřív museli určitě pionýři čekat 18 až 20 let, než je poprvé přešel taxík.“

Přednes? Kdybych chtěl někomu něco sdělit, tak je přednes dobřej, aby mi ten daněj člověk rozuměl, aby to pochopil. Abych na něj přenesl nějaké ty svoje emoce a myšlenky.

Anežka Staňková

Recitaci jsem se začala více věnovat v roce 2019. Tento rok jsem se k ní po covidové pauze vrátila a dostala jsem se až sem. Moje paní učitelka mi dala na výběr z mnoha textů, které se jí zdály vhodné pro mou věkovou kategorii, a tenhle text mě zaujal a zdálo se mi, že ke mně sedí, a našla jsem si k němu bližší vztah.

Jenomže pidikozička umřela a brzo po ní odešel i pidimužíček.

Pro rozvoj slovní zásoby a současně má přednes také vzdělávací hodnotu užitečnou pro budoucnost.

Štěpán Vyhřídál

Recituji už asi dva roky.

Z textů, které mi poskytla paní učitelka, mě tenhle oslovil nejvíce, a to díky svému sdělení.

„Vadilo mi, jak mluvili o Johnovi, a ještě víc mi vadilo, co mu včera udělali, ale ignoroval jsem ho a zíral pořád na otázku 17 a.“

Určitě k rozšíření slovní zásoby. Pro mě je však také důležité si to užít.

Tereza Polanská

Přednesu se věnuji tři až čtyři roky.

Z knížek od paní učitelky ze ZUŠ jsem si postupně vybrala tento text, který mi byl nejbližší. Promlouval ke mně takovou svou celkovou otráveností. Já totiž také bývám otrávená, tak jsem vycítila, že se ke mně hodí a řekla jsem si: „Tohle je můj text!“

„Byl jednou jeden, ale brzy umřel, a dobře mu tak.“

Přednes nás učí pracovat s trémou, člověku se pak lépe vystupuje před lidmi. Recitace pro mě hrála klíčovou roli v otázce práce s hlasem.

ZEPTALI JSME SE...

NA DIVÁCKÉ DOJMY Z VYSTOUPENÍ RECITÁTORŮ 3. KATEGORIE

Které vystoupení se vám vrylo do paměti?

Mně se třeba hrozně líbil Orten, mám ho hrozně ráda, tak oceňuju už jen to, že si ho někdo vybral. Ale těžko se z toho vybírá, protože jsou všichni osobití a nechtěla bych být nespravedlivá.

Běla, 49

Pidikozička, teda pidiženuška. Mně se to vrylo do paměti tím, jak to začalo krásně, takovým něžným hlasem, a najednou pidikozička umřela a pak i pidimužiček a ona šla na pidihrobeček, to bylo velice ...nečekané. (smích) A ještě cihly - „obvykle sedíme na cihlách“ - to byla taková situace ze života.

Sofí, 14 let

Mně se líbily Trable čápa doručovák: „Neotevřeli si okno, místo žáby mi tam dali krystal, no tak to budou mít sousedi.“

Áďa, 11 let

Mně se hodně líbil ten Petr Klíč, protože ta holčina měla hrozně krásný výrazy, v tom obličejí to měla úplně vrytý.

Kačka, 11 let

Mně se letos líbila všechna vystoupení, kupodivu ani jedno nebylo slabší. A co se mi hodně líbilo, to byla Housenka, to byl hodně osobitý projev, a pak se mi líbil velmi civilní projev Františka Brozmana. Na to, že to byla třetí kategorie, tak tam byla spousta vystoupení s pěkným civilním projevem s perfektní výslovností, to jsem žasla.

Eva, 54 let, ale nevypadá na to:-)

...když přednášel Samuel tu prózu (Střet generací), potlesk byl velkej, bylo vidět, že lidi to opravdu bavilo ...a když jedna holčina měla smutnější prózu (Líza Bublina), tak tam bylo úplně napjatý ticho, všichni poslouchali, nikdo ani nešustl.

Jan, 12 let

Mně se líbila Klaudie a s to s tou holkou pod deštníkem (Medová léta).

Vojtěch, 12 let

Mně se vrylo do paměti... minimálně ty pidilidi nebo pidi něco. A ještě se mně potom líbil ten Samuel, nevím, jak se jmenoval dál, ale vím, že se jmenoval Samuel.

Antonín, 15 let

No, hodně se mi líbilo tohle poslední vystoupení s ptákem, bylo hodně zajímavý.

Beáta, 11 let

Dobře, nebo špatně? Asi s tou babičkou. A ještě máma a táta, jak se potkali. Od Violky.

Eliška, 13 let

Mně ta Violka.

Márinka, 12 let

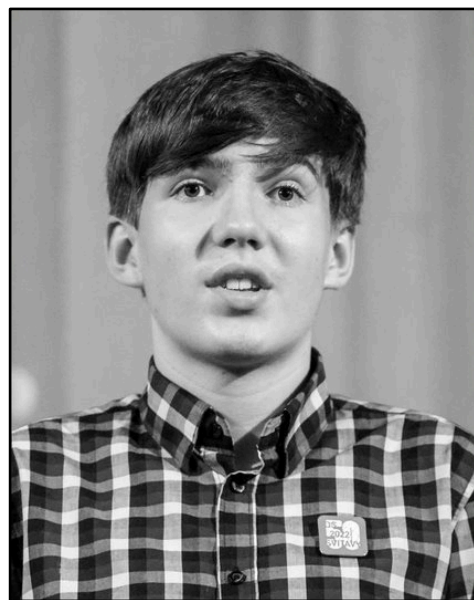
O těch rodičích, jak tam byla jako dítě jejich. Já nevím, jak se to jmenovalo ani jak se jmenoval ten text.

Anna, 15 let

Mně se teda vrylo do paměti: klučina se Šimkem, teď jako opravdu jenom tohleto, protože mě to překvapilo, překvapila mě prostě volba toho textu. A další samozřejmě Sto. To jsem totiž pořád čekala, co z toho vyleze.

Markéta, 46 let

VČERA JSME VIDĚLI...

Michael Drahý

Eliška Herniková

Jan Musil

NAHLÉDLI JSME DO...**... DÍLNY PRO RECITÁTORY 3. KATEGORIE****NA SLOVÍČKO S...****... Martinou Longinovou, lektorkou semináře R**

Kdybys měla po dnešku formulovat jednu radu recitátorovi, jak by zněla?

Čti a vybírej si text do té chvíle, než si řekneš – to je on! Tohle přesně chci vyprávět. Buď v tom trpělivý.

Který text si vybavíš, když pomyslíš na svůj recitátorský život?

Všechny, protože jsem vždycky recitovala texty, u kterých jsem si řekla – to je on! Tohle přesně chci vyprávět. Mám je v sobě dodnes.

Vzpomínáš si na svůj první monolog?

Jo. Já jsem dělala lišku ze hry Zajíček Hrdopýšek Sergeje Michalkova. A ještě si ho pamatuji.

Dej nám typ na kulturní zážitek, který bychom si neměli nechat ujít.

Hned tady na přehlídce! V sobotu večer jděte určitě na představení Divadla Drak. Jsou skvělí a nikdy mě nezklamou.

Co bys přála Dětské scéně k 50. narozeninám?

Já jsem měla padesáté narozeniny v lednu a mám velikou radost, že jsme s Dětskou scénou stejně staré. Nebo mladé? :) Přála bych jí, ať si (i přes tento už poněkud zralý věk) zachová ještě dlouho dětskou duši. Koneckonců – má to v názvu!

PŘEDSTAVUJEME VÁM...

LEKTORSKÝ SBOR DĚTSKÝCH RECITÁTORŮ

Položili jsme všem lektorům tři stejné otázky:

Kdybyste po dnešku měli zformulovat jednu radu pro recitátory, jak by zněla?

Který text si vybavíte, když pomyslíte na svůj recitátorský život?

Kdybyste nám měli dát tip na kulturní zážitek, který bychom si neměli nechat ujít, co by to bylo?

Co byste popřáli Dětské scéně k 50. narozeninám?

Eliška Vobrubová

Číst, číst, číst. Traktovat text po smyslu, nikoli gramaticky. Sladit obsah a formu, hledat, co je pod textem, proč, co, komu a o čem sděluji. Prostřednictvím textu vypovídat o sobě, sdělovat jasné osobní stanovisko (téma a postoj k němu), být pravdivý a přitom všem zvládnout kulturu řeči.

Emanuel Frynta: Červotoč, Tygr, Vrabčáci, Myš domácí, Kořata... Josef Kainar: Tele
Zprvč 50. ročník Dětské scény ve Svitavách, zadruhé - finský film Tove, životopisný film o Tove Janssonové, spisovatelce a ilustrátorce, z jejíž tvůrčí dílny vzešli mumínci
Energii, odvahu, přízeň, přátelství, dlouhověkost, nekonečnou řadu generací dětí i dospělých se zájmem o literaturu, přednes, divadlo a dramatickou výchovu. Sdělování a sdílení, přirozenost, otevřenost, komunikaci, hledání a objevování.

Vlasta Gregorová

Nepřestávat hledat nové a nové texty, s kterými potěším sebe a někdy i ostatní.

Snad všechny básně od V. Nezvala ze sbírky „Zlatý věk“, ilustrované J. Trnkou. Byla to má první kniha básní, kterou jsem dostala. Nevím, zda k Vánocím či k narozeninám. Bylo mi tak osm, devět let. Nedávno jsem si ji koupila v antikvariátu. Stála sice 450 Kč, ale jsem za ni ráda. „Dupy, dupy, dup, našel jsem pět hub...“

Doporučuji návštěvu UPM v Praze, které se po nedávné rekonstrukci pyšní nádhernými prostory. Výstava moderního skla v posledním patře je báseň o tvaru, barvě a světle.

Přeji, aby i v dalších letech neztratila hodnoty, které do ní vkládají lidé, kteří ji organizují, a ti, co zde vystupují. Konkrétně pravdivý, neformální vztah ke kultuře a přesvědčení, že pokud se bude v mladých lidech pěstovat cit pro kulturní hodnoty, bude se od nich do okolí šířit bohatší a radostnější život.

Jiřina Lhotská

Čtete a dívejte se.

Jacques Prévert: Píseň krve

Vyjděte do přírody, do lesa a poslouchajte ptáky.

Zajímavé texty a zajímavá představení, natěšené a vstřícné publikum a to samé ještě nejméně dalších padesát let.

Gabriela Zelená Sittová

Učte se pracovat s časem. Je to silná karta recitátora. Když umí hospodařit s časem, vlastně přesune kus zodpovědnosti za výsledek na diváky. A oni mu pomohou přednesové vystoupení dotvořit pomocí své představivosti.

Etgar Keret: Příběh o řidiči autobusu, který se chtěl stát bohem. To je text, se kterým jsem intenzivně žila poslední dva roky. Ten autor celkově stojí za povšimnutí.

Zajděte si jen tak do Kláštera svatě Anežky České v Praze. Jednak to stojí za to díky expozicím Národní galerie, ale to místo samo o sobě!

Přeji jí, aby k ní přilnuly nové generace těch, kteří s ní budou ve vztahu víc než jen pár let.

Josef Kačmarčík

Dejte si čas!

Evička a Monoklíček sportují – text mého dědečka Josefa Veldy, se kterým jsem se poprvé pokoušel prorazit na Porubské rolničce.

Skvělé inscenace v pražském divadle Minor – třeba Zátopek nebo Bratři naděje.

Hlavně ať se na ní můžou lidi osobně setkávat a sdílet kulturní zážitky – a není rušena, odkládána ani vrhána do online prostředí. Aspoň po dalších padesát let.

Vít Malota

Buďte teď a tady.

Forrest Carter: Škola Malého stromu

V antikvariátu poslepu sáhněte po první knize básní, vyrazte do lesa, najděte své místo, sedněte na pařez a začtěte se, coby nepopsaný list.

Grantovou přízeň.

ZAPSALI JSME...

... na besedě s lektory dětských recitátorů

V úvodu besedy v jednom ze tří kruhů, ve kterých sbor lektorů diskutoval s recitátory o jejich dnešních přednesech, Gabriela Zelená Sittová připomněla důležitost slov, která dnes zazněla již z úst Jakuba Huláka na zahájení Dětské scény 2022. „Povídáme si s recitátory, kteří mají právo tady být. Dostali se sem přes obrovskou konkurenci, takže se budeme bavit o výkonech, které jsou opravdu už na celostátní úrovni,“ řekla. Mimo pochvaly a projeveného nadšení si dnes recitátoři odnesli skrz konstruktivní kritiku i nápady na zlepšení a rady, které jim určitě mohou pomoci v další práci nejen na letošním vybraném textu, ale i v následujícím rozvoji. „To, co se nezminí, je v pořádku. To, co se zminí, se může zlepšit,“ doplnil úvod Josef Kačmarčík.

Lektoři také radili, že je občas

výhodnější gradovat i přes to, že nebudou zřetelná všechna slova. Jedná se pak spíše o vykreslení atmosféry, než o předání jednotlivých a konkrétních slov, a to si recitátor může dovolit. Divák či posluchač mu nemusí sice všechno rozumět, ale měl by pochopit kontext. Další radou bylo uvědomění si důrazu na předložku před slovem, nikoliv na slovo nebo provázání přímých a nepřímých řečí.

Obecně bylo všem recitátorům doporučeno, aby si více hráli s časem. Aby se ho nebáli, vytvořili si na začátku svého projevu atmosféru, diváky si „chytili“ a na konci třeba zbytečně neutekli, ale nechali doznít pointy. Také práce s publikem či nadsázka může divákův zájem a pozornost podpořit.

verca

Eliška Vobrbová a Vlasta Gregorová pochválily recitátory 3. kategorie za výběr mnoha hezkých neotřelých sevřených textů a právě nad nimi otevřely téma interpretačního nadhledu a odstupu. Toho je obtížné dosáhnout, když má dospívající ze své pozice tlumočit postoj či situaci dospělého. Dnes jsme byli svědky toho, že si v takových případech recitátoři našli v textu „to svoje“ a díky tomu dokázali předat jeho sdělení, nicméně to, co má dospělý v dané situaci za sebou, pro ně musí zůstat stále těžko pochopitelné. Problémem ze druhého břehu téže řeky je udržení potřebného odstupu od světa (včetně toho literárního!), v němž je recitátor emocionálně ponořený. Pro přednes je dobré být zároveň ponořený i mít odstup a tomu se můžeme přiblížit, když si některé emoce „odžijeme“ už při přípravě vystoupení.

Na besedě zazněl důležitý postřeh pro všechny, kteří se kdy potýkali s refrénovitostí textu. Refrén v literárním textu na rozdíl od písňového není pouhým mechanickým opakováním. Stejná slova v jiné situaci říkáme jinak a právě tento rozdíl významně posouvá děj.

Z hlediska techniky upozorňovaly lektorky na rychlé tempo řeči, v němž recitátoři zkracují dlouhé samohlásky na kvantitu krátkých a krátké jim pak takřka mizí, a je tudíž obtížné jim rozumět. Doporučily také trénovat dechovou oporu, která je mimo jiné výborným pomocníkem při zvládání trémy.

Recitátory i jejich doprovod zajímalo, zda některé konkrétní neverbální prostředky patří ještě do uměleckého přednesu, nebo už spíše do sféry divadelního hraní. „Přednášet neznamená, že se nesmíte ani pohnout, ale ta hranice je někdy tenká. V přednesu byste neměli hrát, že jste smutní, měli byste se PODÍVAT tak, že je smutno,“ pokusila se onu hranici osvětlit Eliška Vobrbová.

Lektorky také zdůraznily, že to, o čem se dnes besedovalo, nejsou chyby, nýbrž podněty pro budoucí práci. „Vše, s čím se poperete, co přemýšlete, je důležitá zkušenost, nejen recitátorská, ale i lidská,“ uzavřely naplněný společně strávený čas.

klara

Jiřina Lhotská a Vít Malota vedli s recitátory třetí kategorie rozhovory plné otázek. Lidské pochopení i nadšení, zkušenost, hluboká empatie, obrovská energie s citem a pozorností pro každého interpreta i jeho text – to vše jsem z obou lektorů vnímala, takové rozborly jsou zážitkem. V následujícím odstavci oba cituji, vytrhávám z kontextu: ... text má v sobě hravost... dluhat se víc v tom textu... čím bys nám o sobě vyprávěl... říct nám, co si myslíš... zajímalo by mě, proč sis text vybral... co jsem si z toho měl odnést?... přemýšlím, o čem ten text je...

Zajímá je téma, které si pro sebe interpreti nacházejí, pojmenovávají, zda byl interpretační klíč objeven, jejich poznámky jsou i nahlédnutím do autorské dílny jednotlivých autorů, zajímá je, kým je interpret, dávají rady pedagogům pro další hledání textu. No, co více si můžeme přát?

katy

VČERA JSME VIDĚLI...

Kryštof Kuba

Johana Novotná

Richard Antonický

DNES HRAJÍ...

... Tři boty, Základní škola a Mateřská škola Třebotov, MON DIEU!

Představte nám několika větami váš soubor.

Jsme soubor při základní škole, který pracuje už přes dvacet let. A pořád jenom s námi. Soubor Tři boty pod naším vedením vytvořil již mnoho inscenací, za pandemie nás však také samozřejmě dostihla stagnace. Věkové rozmezí dětí v souboru je mezi druhou až pátou třídou, tedy první stupeň ZŠ. Starší děti už pouštíme do světa!

Kdyby váš soubor měl superschopnost, jaká by byla?

Superschopností našich dětí je bezprostřednost. Tato bezprostřednost někdy nezná meze, ale to je na jevišti vítáno. Děti se zvládají skvěle vžívat do dramatických situací a mají schopnost tuto radost ze hry předat i ostatním.

O čem svoje představení hrajete?

Hrajeme například o chudém drvoštěpovi a jeho milé Fanynce. Dramatizovali jsme tři krátké francouzské pohádky, které jsme vybrali z knih Václava Cíbuly a Jana Vladislava. Inscenaci doprovází francouzské lidové písničky.

Co jste se o sobě při přípravě inscenace dozvěděli?

Děti přicházejí se svými životními zkušenostmi i ne zkušenostmi, to vše se do inscenace promítá. Pro nás je moc zajímavé pracovat se stále novými dětmi, vzhledem k tomu, že má náš soubor horní věkovou hranici. I když máme někdy pocit, že o sobě snad už všechno víme, děti vždy přinesou něco nového, s čím přispějí do naší už poměrně specifické poetiky.

Co vás při přípravě inscenace nejvíce potrápilo?

Nejvíce nás potrápil asi covid. Kontinuita práce se nám neustále přerušovala, protože děti rostly a po pandemii začaly mít také jiné zájmy, kterým se někteří rozhodli dát přednost před divadlem. Přišli jsme tak o část souboru a museli jsme tedy opakovaně začínat s inscenačním procesem od začátku.

Máte nějaký rituál před představením?

Máme takové zaříkávadlo proti smůle. Jeho přesné znění však neprozradíme, aby nám nepřestalo fungovat.

Prozradíte divákům nějakou perličku ze zákulisí?

Na žádnou konkrétní perličku si nevzpomínáme, ale děti perli pořád. Vždycky z nich vypadne nějaké to moudro.

Představte si, že jste skuteční influenceři, co byste vzkázali světu?

Život je těžký a bude!

Chovejte se hezky k přírodě a užívejte si divadlo!

Spolupracujeme jako tým, protože potom jsme silnější.

DNES HRAJÍ...**... KUKíci, ZUŠ Štítného, Praha 3, ?**

Představte nám několika větami váš soubor.

Náš soubor KUKíci patří pod Klub uměleckých katastrof (KUK). Jsme milí, sympatičtí a většinou i veselí mladí lidé. :-)

Kdyby váš soubor měl superschopnost, jaká by byla?

Dokázat zapomenout text třeba do pěti vteřin a být nadlidsky mimo rytmus.

O čem svoje představení hrajete?

Magdaléna: Hlavním tématem je pro mě osobně skutečnost, že i za zdánlivě jednoduchou akci můžou být dlouhé a spletité myšlenky, plány. Také, že každý má jiný úhel pohledu.

Co jste se o sobě při přípravě inscenace dozvěděli?

Dozvěděli jsme se, že toho umíme více, než jsme si mysleli. Potom také, že fungujeme dobře jako kolektiv. V naší předchozí inscenaci jsme byli spíše každý sám za sebe, letos se podstatně více soustředíme na kolektivní práci. Zjistili jsme tak, že pokud nedokážeme fungovat jako tým, nefunguje ani inscenace.

Co vás při přípravě inscenace nejvíc potrápilo?

Jednoznačně valčík. A pak obecně choreografie, chození do rytmu...

Máte nějaký rituál před představením?

Většinou to vypadá tak, že se před hraním sejdeme v šatně a hrozně křičíme a zpíváme, snažíme se zapomenout na stres a říkáme si: Čert tě vem!

Prozradíte divákům nějakou perličku ze zákulisí?

Vtipných situací vzniká opravdu hodně, ale momentálně nás nic nenapadá. Vzpomínáme si ale na perličku, která se stala ne v zákulisí, ale přímo před diváky. V inscenaci v jedné scéně meditujeme a všichni jsme dostali záchvat smíchu, namísto zklidnění.

Představte si, že jste skuteční influenceři, co byste vzkázali světu?

Nela F. : Každý by měl být sám sebou, protože každý z nás je něčím originální.

Nina: Jděte si za svými sny, ať už jsou jakékoliv!

Magdaléna: Všichni jsme jiní, proto pokud někdo nepřemýšlí stejným způsobem jako ty, neznamená to automaticky, že je jeho přístup špatný.

VČERA JSME VIDĚLI...

Klaudie Kolářová

Tomáš Jílek

Patricie Hodková

POEZIE PRO DNEŠNÍ DEN**Limerik**

Drobná básnická forma, populární odzviaste na britských ostrovech, kde ji proslavil básník Edward Lear. V limeriku se většinou dozvíme, že „někdo“ pocházel „odněkud“ a něco podivného tam udělal. Není proto divu, že i samo jméno této formy je původně vlastně jménem malého irského městečka.

(Robin Král + Jana Hrušková + Zuzana Břečanová, VYNÁLEZÁRIUM)

ZAHLÉDLI JSME...

... cvrkot před kinem

... čtenáře deníku

... tanční rozevčíku

VZPOMÍNKA

Jana Franková Doležalová,

21. 5. 1967 – 18. 6. 2021

Jana tu minulý rok byla...

Knihu Miloše Doležala *Jana bude brzy sbírat lipový květ* (Praha 2022, Revolver Revue) lze zakoupit

v knihkupectví Kosmas, Náměstí Míru 97/97, Svitavy.

Dnes Janinu zahradu zkrápí déšť

Dnes prší na Janinu zahradu
na srdce mé, soužené
zmáčené a scvrklé,
na modrou koňadru
sudy i vana jsou plné.

Dnes Janinu zahradu zkrápí déšť
co sázela, už pučí, kvete, plody dává
blízko se už za vzdechů
protrhává blána
prozření.

Dnes Janina zahrada je plná deště
a než přestane, ještě
si přečtu Pagnola a Herriota
kteří zůstali u tvé postele
a až přejde tahle slotá
vypleji záhony.

Každou jahodu jako hostii od tebe
přijímám,
jako polibek a zašeptání,
pojídám lusky, rukolu, bazalku a cukety
celé léto dáváš se mi.

(Miloš Doležal, *Jana bude brzy sbírat*)

KOMIKS

... PADESÁT

DALŠÍ ČÍSLO DENÍKU VYJDE UŽ ZA PÁR HODIN

BLAHOPŘÁNÍ

Milá Dětská scéno, chvílku jsme se neviděli a najednou se dozvídám o Tvém výročí. Po padesátileté kariéře by si jiný stěžoval na vrásky na čele a syndrom vyhoření. Tobě to ale nehrozí, protože Tvou práci je sdílet inspiraci a radost z tvorby i úspěchů malých i velkých dramatiků. A to není špatný džob! Tak zas někdy, stará kamarádko a učitelko;-)

Tonda Šimůnek, absolvent KYD DAMU a redaktor České televize

Všechno nejlepší k narozeninám, Dětská scéno! Ať i v další padesátce vypadáš tak k světu jako letos. Přeji Ti kopu nadějných recitátorů, zajímavých inscenací, prima lidi a hlavně vřelé pořadatelské město, které Ti bude fandit. Máme Tě rádi.

Lada Blažejová

PROGRAM DĚTSKÉ SCÉNY

SOBOTA 11. ČERVNA

8.15–9.15	dílny pro recitátory 2., 3. a 4. kategorie seminář R	SZŠ Trám
9.00–12.30	semináře A–D	Fka, ND
9.30–12.30	vystoupení recitátorů 4. věkové kategorie	Kino
10.00–11.25	1. blok přehlídky – vystoupení pro veřejnost	
14.00–15.50	1. blok přehlídky – vystoupení pro účastníky Dětské scény zahájení přehlídky dětského divadla Mon Dieu!, Tři boty, ZŠ a MŠ Třebotov ?, KUKíci, ZUŠ Štítného, Praha 3	Fka Fka Fka
16.15–17.45	beseda lektorského sboru s recitátory 4. kat. a jejich doprovodem	MMG
16.15–18.15	diskusní klub pro doprovod recitátorů 2. a 3. kat. dílny pro recitátory 2. a 3. kategorie seminář R Trám	SZŠ SZŠ
16.15–17.00	diskuse lektorského sboru s vedoucími souborů vystupujících v 1. bloku	Fka-3. podl.
16.15–17.15	dětský diskusní klub	Fka-aula
17.15–18.15	veřejná diskuse o představeních 1. bloku	Stodola
18.30–19.30	raut pro recitátory	Fka-foyer
20.00–20.50	host přehlídky Šípková Růženka, Divadlo DRAK, Hradec Králové	Fka

Fka	Fabrika Svitavy
kino	Kino Vesmír
Trám	Divadlo Trám
Tyjátr	Alternativní klub Tyjátr
SZŠ	Střední zdravotnická škola
IŠJ	Internátní školní jídelna
MMG	Městské muzeum a galerie ve Svitavách
ND	Nadační dům Nadace Josefa Plívy, taneční sál

DENÍK DĚTSKÉ SCÉNY - ČÍSLO 1.

Redakce: Jonatán Papírník (šéfredaktor), Klára Fidlerová, Rozálie Fidlerová, Kateřina Mrkosová Petrliková, Gabriela Zelená Sittová, Veronika Bíbová, Julie Šišková, Pavel Kocych (grafika a sazba), Mirek Bouček (foto). Tisk: DTP centrum Svitavy. Redakce sídlí ve 3. podlaží Fabriky Svitavy. Neprošlo jazykovou korekturou. Uzávěrka čísla 1 – 11. června 2022 v 01:00.
Náklad 220 ks.